

Casa natal del Taquígraf Garriga

Esparreguera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ Montserrat, 48.
Emplaçament Al nucli antic.

Coordenades:

Latitud: 41.54186
Longitud: 1.86721
UTM Est (X): 405514
UTM Nord (Y): 4599531

Classificació

Número de fitxa 08076 - 60
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, POUM d'Esparreguera 2004, article 165.
Número inventari Si, IPA,33273
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 5598050DF0959N0001YR
Autoria de la fitxa ArqueoCat SL- Josefa Huertas i Natalia Salazar
Data de registre de la fitxa: dl., 05/05/2008 - 02:00

Descripció

Edifici entre mitgeres de planta baixa i tres pisos. Totes les obertures son allindades i algunes d'elles estan emmarcades per una motllura llisa. Al primer pis hi ha un balcó corregut, al segon un balcó individual per cada porta amb una mica de voladís i al tercer pis hi ha també un balcó individual però sense voladís.

Història

En aquest casa va néixer el taquígraf Pere Garriga i Marill. Eclesiàstic nascut a Esparreguera, féu els seus estudis eclesiàstics al seminari de Barcelona. Exercí com a vicari a les parròquies de Sant Josep de Gràcia, de Sant Miquel del Port i de la Mare de Déu del Carme. El 1871 es traslladà a Madrid, on, el 1873, es doctorà en dret, el 1874 en filosofia i lletres, i també estudià la carrera de bibliotecari. Destinat a Amèrica, el 1881 arribà a Cuba i s'establí a Santiago. Hi fou provisor i vicari general de l'arquebisbat, vicerector i catedràtic del seminari. Retornà a Espanya per motius de salut i residí a Maó, on fou nomenat catedràtic de lògica i ètica a l'Institut de Maó. Posteriorment, fou destinat a Guadalajara i a Lleida, on continuà exercint de professor en les mateixes assignatures. Dedicat també a la taquigrafia, el 1864 publicà La taquigrafía sistemática, on exposà un mètode nou que aconseguí una gran acceptació; el 1872 es constituí una Corporación Taquigráfica del Sistema Garriga, i el 1873 el seu sistema era declarat oficial a l'Institut de Barcelona. De la seva primera obra, cal destacar Los absurdos del folleto "Dios" del señor Sunyer i Capdevila (1869), i, en un altre àmbit, Plan de la República Española (1875). Deixeble de Llorens i Barba, escriví diversos llibres de filosofia i religió: Lógica (1884); Ontología (1884) i Ética (1888). En el camp de la taquigrafia, escriví unes altres obres sobre aquesta matèria, com Taquigrafía con su composición e historia universal (1887), de la qual foren fetes nou edicions.

Bibliografia

" Casa Natal del Taquígraf Garriga". Baix Llobregat, Esparreguera. Inventari del Patrimoni Arquitectònic. [www.encyclopedia](http://www.encyclopedia.cat) .cat

